

Čtvrtek, 20. května 2010

66. je toho názoru, že nutnost zajistit udržitelný stav veřejných financí a zároveň vhodné systémy sociálního zabezpečení a začlenění znamená, že by se měla zvýšit kvalita a účinnost správy a veřejných výdajů a že členské státy by měly být podněcovány k tomu, aby zvažovaly opatření, která zajistí rovnoměrnější rozložení daňové zátěže formou postupného, ovšem výrazného snižování daňového zatížení zaměstnanců a malých a středních podniků; zastává názor, že to by mohlo pomoci zmírnit chudobu, zaručit sociální soudržnost a podnítit hospodářský růst a produktivitu, což jsou klíčové faktory konkurenceschopnosti a udržitelnosti evropského hospodářského a sociálního modelu;

*

* *

67. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, ECB a vládám členských států.

Příspěvní politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020

P7_TA(2010)0191

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o příspěvní politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020 (2009/2235(INI))

(2011/C 161 E/18)

Evropský Parlament,

- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie a především na její články 174 až 178,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti ⁽¹⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady (ES) č. 702/2006 ze dne 6. října 2006 o strategických obecných zásadách Společenství pro soudržnost ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 k provádění nařízení o strukturálních fondech v období 2007–2013: výsledky jednání ohledně vnitrostátních strategií a operačních programů politiky soudržnosti ⁽³⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. srpna 2007 s názvem „Konkurenceschopnost evropských regionů na základě výzkumu a inovací; Příspěvek k vyššímu růstu a k vytváření více a lepších pracovních příležitostí“ (KOM(2007)0474),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 14. listopadu 2007 s názvem „Regiony uskutečňují inovace prostřednictvím politiky soudržnosti“ (SEK(2007)1547),
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Společně k růstu a zaměstnanosti – Nový začátek lisabonské strategie“ KOM(2005)0024,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0165.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise s názvem „Hodnocení Lisabonské strategie“ (SEK(2010)0114),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. prosince 2007 s názvem „Členské státy a regiony provádějí Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost prostřednictvím politiky soudržnosti EU na období 2007–2013“ (KOM(2007)0798),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. května 2008 o výsledcích jednání ohledně strategií a programů politiky soudržnosti na programové období 2007–2013 (KOM(2008)0301),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. prosince 2009 týkající se 20. výroční zprávy o čerpání strukturálních fondů (v roce 2008) (KOM(2009)0617),
  - s ohledem na následné hodnocení programového období 2000–2006,
  - s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 24. listopadu 2009 s názvem „Konzultace o budoucí strategii EU 2020“ (KOM(2009)0647),
  - s ohledem na závěry neformálního zasedání Evropské rady, které proběhlo dne 11. února 2010,
  - s ohledem na veřejnou konzultaci, kterou zahájila Komise na téma strategie EU 2020, a její výsledky (SEK(2010)0116),
  - s ohledem na návrh Komise ze dne 3. března 2010 nazvaný „Evropa 2020: strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020),
  - s ohledem na strategickou zprávu Komise ze dne 31. března 2010, která podporuje diskusi v rámci EU na téma soudržnost,
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj (A7–0129/2010),
- A. vzhledem k tomu, že konečným cílem politiky soudržnosti je snížit rozdíl mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalost nejvíce znevýhodněných regionů nebo ostrovů, včetně venkovských oblastí, že od roku 2007 stanoví nařízení o strukturálních fondech povinnost států EU 15 vyčleňovat prostředky na plnění Lisabonských cílů a zavádí i podobný nepovinný mechanismus pro vyčleňování, čímž se prostředky politiky soudržnosti zaměřují na atraktivitu členských států a regionů, na růst a zaměstnanost,
- B. vzhledem k tomu, že – především v současném období recese – představuje politika soudržnosti jeden z hlavních nástrojů, jímž lze podpořit růst, konkurenceschopnost a zaměstnanost v EU, neboť kromě jiného disponuje stabilní výší finančních prostředků určených na dlouhodobé rozvojové programy a politiky, používá decentralizovaný systém řízení a začlenila priority udržitelného rozvoje Společenství mezi své základní cíle,
- C. vzhledem k tomu, že dvě třetiny investic ve veřejném sektoru EU pocházejí z regionální a místní úrovně a že zásadní politické pravomoci jsou často soustředěny v regionálních a místních orgánech, které jsou klíčovými subjekty při realizaci stávající Lisabonské strategie a budoucí strategie EU 2020,

Čtvrtek, 20. května 2010

- D. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti a strategie EU 2020 by měly být vzájemně svázány, jelikož politika soudržnosti je zakotvena v Lisabonské smlouvě s cílem podporovat růst, konkurenceschopnost a zaměstnanost, což jsou základní cíle zmíněné strategie,
- E. vzhledem k tomu, že navrhovaná strategie EU 2020, podobně jako Lisabonská strategie, dostatečně neodráží různý stupeň rozvoje regionů a členských států, a proto neklade dostatečný důraz na ekonomickou soudržnost v rozšířené EU,

Politika soudržnosti a Lisabonská strategie

1. konstatuje, že z finančních prostředků přidělených na programy na období 2007–2013 byla v průběhu sedmiletého období vyčleněna částka přibližně 228 miliard EUR na priority Lisabonské strategie; poukazuje na skutečnost, že celková výše přidělených prostředků i v EU 12 přesáhla navrhované procentuální podíly;
2. poznamenává, že se přidělené prostředky ve velké míře různí v závislosti na členských státech a cílech; zdůrazňuje, že neexistuje univerzální řešení pro všechny oblasti a že pokus o takové řešení by vedl k nedostatečnému zapojení do jakékoli strategie pro růst a k nedostatečnému ztotožnění se s ní a jeho výsledkem by bylo neúčinné uplatňování;
3. připomíná, že již v období 2000–2006 byly programy politiky soudržnosti významně propojeny s Lisabonskou strategií, ačkoliv tehdy neexistoval mechanismus pro vyčleňování, a 10,2 miliard EUR bylo v tomto období investováno na výzkum a inovaci;
4. je toho názoru, že původní Lisabonská strategie, založená výhradně na otevřené metodě koordinace, nebyla strukturálně schopná dosáhnout stanovených cílů, a že skutečných výsledků bylo dosaženo pouze tehdy, když byla napojena na politiku soudržnosti; zdůrazňuje, že této chyby je třeba se v navrhované strategii EU 2020 vyvarovat;
5. s politováním konstatuje, že kvůli opožděnému začátku programů a následnému nedostatku údajů o výdajích nelze v této fázi ověřit, zda prostředky přidělené na programy odpovídají skutečným výdajům, ani analyzovat kvalitu investic daných Lisabonskou strategií, zejména pokud jde o programy realizované v méně rozvinutých zemích; vítá zveřejnění strategické zprávy Komise a žádá o uspořádání interinstitucionální debaty na vysoké úrovni, která bude vycházet z této zprávy a jejímž účelem bude analyzovat přínos politiky soudržnosti k cílům Lisabonské strategie a zhodnotit jejich propojení v budoucnosti;
6. kriticky hodnotí skutečnost, že neexistuje celkové posouzení toho, jaký mají výdaje v rámci politiky soudržnosti dopad na regionální rozvoj; vyzývá Komisi, aby zhodnotila územní dopad vyčleňování prostředků ze strukturálních fondů na Lisabonskou strategii a posoudila, zda tento systém skutečně přispívá k vyváženému a soudržnému regionálnímu rozvoji;
7. uznává, že efektivní hodnocení musí vycházet z ukazatelů, které umožňují porovnávání a propojování dat mezi regiony; naléhavě vyzývá Komisi, aby do roku 2012 předložila návrh ukazatelů pro hodnocení, a zajistila tak prostředky k posouzení daného dopadu, a to i s ohledem na množství a kvalitu, a dále aby pro další programové období provedla nezbytné úpravy;
8. s politováním konstatuje, že ačkoliv k hlavním cílům lisabonské agendy původně patřily hospodářský růst, zaměstnanost a sociální soudržnost, po obnovení strategie v roce 2005 byl předložen méně ambiciózní program;
9. domnívá se, že jednou z hlavních slabín Lisabonské strategie je špatná víceúrovňová správa, která trpí nedostatečným zapojením regionálních a místních orgánů a občanské společnosti do navrhování, provádění, předávání a hodnocení strategie; doporučuje, aby tyto subjekty byly v budoucnu ve všech fázích výrazněji zapojeny;

Čtvrtek, 20. května 2010

10. zdůrazňuje skutečnost, že uplatňování zásady partnerství v Lisabonské strategii zvýšilo u místních a regionálních orgánů i hospodářských a sociálních subjektů pocit sounáležitosti s cíli a zajistilo delší udržitelnost opatření; vyzývá Komisi, aby efektivněji sledovala uplatňování principu partnerství v členských státech;

11. poznamenává, že evropské regiony a evropská města hrají zásadní roli v realizaci Lisabonské strategie, protože se jedná o klíčové činitele v oblasti inovačních, výzkumných a vzdělávacích politik; zdůrazňuje, že uskutečňují více než jednu třetinu veškerých veřejných investic EU a výdaje strukturálního fondu soustředí stále více na cíle spojené s růstem a zaměstnaností;

12. poukazuje na skutečnost, že zejména orgány na regionální a místní úrovni hrají klíčovou roli jako prostředek, díky němuž je udržován kontakt s nesčetnými hospodářskými a sociálními subjekty existujícími a pracujícími v Evropě, především s malými a středními podniky, a jež podporuje vzdělávání a odbornou přípravu, výzkum, inovace a rozvoj;

13. vyjadřuje politování nad slabou součinností, která v rámci strategie existovala mezi národními strategickými referenčními rámci a národními programy reform; doporučuje, aby byl veden intenzivnější a pravidelný dialog na všech úrovních, včetně úrovně Společenství, mezi orgány správy odpovědnými za politiku soudržnosti a za Lisabonskou strategii i strategii EU 2020 a příslušnými partnery z monitorovacího výboru;

14. oceňuje výsledky, jichž bylo doposud dosaženo prostřednictvím nástrojů finančního inženýrství a spolupráce s EIB při podpoře inovace a výzkumu prostřednictvím obnovitelných způsobů financování, a zdůrazňuje potřebu upevnit vazby mezi různými finančními nástroji EU a EIB; uznává jejich potenciál pro investice a žádá o posílení těchto nástrojů, především nástrojů JEREMIE a JESSICA, s cílem zajistit lepší podporu podnikání a malým a středním podnikům; doporučuje zjednodušení pravidel pro tyto nástroje, což umožní, aby je využíval větší počet příjemců;

Politika soudržnosti a EU 2020

15. vítá diskusi o strategii EU 2020; zdůrazňuje, že tato strategie je dlouhodobé povahy a směřuje k vytvoření rámcových podmínek pro stabilní růst a vznik pracovních míst v Evropě, jakož i pro přechod k udržitelné ekonomice; souhlasí s určenými prioritami; podtrhuje nutnost vyvinout následně přístup založený na víceúrovňové správě, který by byl uplatňován na územní soudržnost, jež je v Evropě tolik potřebná;

16. vyslovuje politování nad tím, že tato strategie byla navržena ještě před dokončením hodnocení stávající Lisabonské strategie; důrazně doporučuje, aby Komise připravila otevřené zhodnocení slabých míst v provádění Lisabonské strategie; zdůrazňuje fakt, že doporučení uvedená v této zprávě Parlamentu by měla být začleněna do konečné verze nové strategie;

17. vyzývá k zajištění efektivní a rozsáhlé infrastruktury modernizací dopravních systémů, zavedením opatření pro neznečišťující dopravu, zlepšením přístupu k pitné vodě, ke kanalizaci a k odpadním systémům, zavedením efektivnější správy životního prostředí a zaručením udržitelného využívání přírodních zdrojů a zdrojů obnovitelné energie, a to za účelem ekonomického rozvoje a lepší soudržnosti;

18. naléhavě vyzývá EU k tomu, aby s přihlédnutím k právnímu základu územní soudržnosti zakotvenému v nové Lisabonské smlouvě přijala konkrétní předpisy a podnikla vhodné kroky k uspokojení specifických potřeb regionů, které se vyznačují přírodním či demografickým znevýhodněním, například v pobřežních, ostrovních, horských a přeshraničních oblastech nebo regionů nejdlehlších;

19. oceňuje skutečnost, že návrh zohledňuje sociální rozměr, zdůrazňuje však, že ekonomický pilíř má ústřední postavení v oblasti vytváření pracovních míst, a proto je zásadní dokončit vytvoření volného, otevřeného a funkčního vnitřního trhu, který podnikům umožní flexibilně reagovat na makroekonomické trendy; zdůrazňuje, že stávající krize prokázala skutečnost, že žádná strategie pro růst nesmí zanedbávat cíle sociální ochrany, přístup ke službám, boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení a vytváření kvalitních pracovních míst;

Čtvrtek, 20. května 2010

20. vítá výzvu k vytváření udržitelnějších a inteligentnějších pracovních míst, připouští však, že nový hospodářský model by mohl vést k nerovnoměrnému rozložení nákladů a přínosů mezi jednotlivými členskými státy a regiony, a s cílem předejít tomuto riziku tedy vyzývá Unii, aby přijala zodpovědnost a určila klíčové oblasti, v nichž jsou v souladu s principem subsidiarity opatření na evropské úrovni nejvhodnější za účelem dosažení nejlepších výsledků pro všechny;

21. zdůrazňuje, že výzkum a inovace jsou klíčovými nástroji pro rozvoj EU a mohou ji učinit konkurenceschopnější ve vztahu ke globálním výzvám; zastává názor, že do těchto oblastí je třeba pravidelně investovat a také pravidelně hodnotit pokrok na základě dosažených výsledků; v tomto ohledu vyzývá k lepší koordinaci strukturálních fondů a rámcového programu v zájmu maximalizace výhod plynoucích z prostředků určených na budoucí výzkum, inovace a na regionální inovační seskupení, která by se vyvíjela uvnitř jednotlivých členských států nebo by přesahovala hranice jednoho státu;

22. je přesvědčen, že vzdělávání a odborná příprava představují základní předpoklady pro rozvoj EU a mohou ji učinit konkurenceschopnější ve vztahu ke globálním výzvám; domnívá se, že na tomto poli musí být zajištěny pravidelné investice a že pokrok dosažený při plnění cílů je třeba pravidelně hodnotit;

23. uznává, že stanovená struktura cílů ve strukturálních politikách byla v průběhu prvních let úspěšná; v zájmu spolehlivosti plánování vyzývá k zachování této struktury a principu sdílené správy; uznává, že za účelem úpravy cílů 2020 by mohlo být nezbytné přizpůsobení jejich obsahu;

24. konstatuje, že nedostatky v infrastruktuře, zejména ve venkovských oblastech, se v Evropě stále do značné míry různí, což brání jejímu potenciálnímu růstu a hladkému fungování vnitřního trhu; zdůrazňuje význam přeshraniční spolupráce v tomto ohledu a domnívá se, že je třeba vytvořit skutečně rovné podmínky v oblasti dopravy, energetiky, telekomunikací a infrastruktury informačních technologií, zahrnout je do strategie a zajistit, aby nadále tvořily zásadní součást politiky soudržnosti;

25. uznává, že rozpočet EU musí hrát ústřední roli v plnění cílů strategie EU 2020; domnívá se, že politika soudržnosti je díky svému strategickému zaměření, silné a závazné podmíněnosti, na míru šitým intervencím, monitorování a technické podpoře účinným a účelným mechanismem pro provádění strategie EU 2020;

26. poznamenává, že zejména s ohledem na přístup k širokopásmovému připojení existují ve venkovských oblastech značné nedostatky, které musí být odstraněny v souladu s cíli stanovenými v digitální agendě, aby byl podpořen udržitelný ekonomický rozvoj těchto regionů;

27. vítá skutečnost, že byla uznána úloha strukturálních fondů při plnění cílů strategie EU 2020; zdůrazňuje však, že politika soudržnosti nepředstavuje pouze stabilní zdroj finančních prostředků, ale také mocný nástroj pro ekonomický rozvoj všech evropských regionů; její hlavní cíle – překonání rozdílu mezi regiony a zavedení skutečné ekonomické, sociální a územní soudržnosti v Evropě – a zásady – integrovaný přístup, víceúrovňová správa a skutečné partnerství – jsou pro úspěch strategie klíčovými doplňujícími prvky a měly by s ní být koordinovány;

28. zdůrazňuje, že zásadním prvkem strategie EU 2020 musí být silná a řádně financovaná politika soudržnosti, která obsáhne všechny evropské regiony; domnívá se, že tato politika a její horizontální přístup tvoří předpoklad pro úspěšné plnění cílů EU 2020 i pro dosažení sociální, hospodářské a územní soudržnosti v EU; odmítá jakékoli pokusy o opětovné převedení politiky soudržnosti na vnitrostátní úroveň a žádá o naprostou podporu regionálního rozměru při přezkumu rozpočtu EU;

29. zdůrazňuje, že pro úspěch strategie EU 2020 je mimořádně důležitá včasná definice prováděcích mechanismů;

30. zdůrazňuje, že politika soudržnosti není podřízena strategii EU 2020; poukazuje na to, že priority politiky soudržnosti by měly být v souladu s cíli EU 2020 a zároveň by měl být zaručen dostatečný prostor pro flexibilitu, která umožní vyhovět regionálním specifikům a podpořit slabší a nejpotřebnější regiony, aby překonaly své sociálně-ekonomické problémy a přírodní znevýhodnění a zmírnilly rozdíly;

Čtvrtek, 20. května 2010

31. žádá, aby byl v porovnání s Lisabonskou strategií ve strategii EU 2020 zlepšen systém správy; doporučuje, aby byl za využití Fondu soudržnosti a strukturálních fondů navržen a uplatněn v souladu se zásadou víceúrovňové správy, a to s cílem zajistit větší zapojení místních a regionálních orgánů a subjektů občanské společnosti; zdůrazňuje, že toto zapojení by mohlo zahrnovat přijetí dohod týkajících se víceúrovňové správy;

32. domnívá se, že strategie EU 2020 musí být nedílnou součástí plnění cíle územní soudržnosti jakožto nového cíle Lisabonské smlouvy; domnívá se, že místní iniciativy v otázce přeshraniční spolupráce skýtají potenciál pro územní soudržnost, který ještě nebyl dostatečně využit; vyzývá Komisi, aby ve svých návrzích pro budoucí strukturu územní spolupráce podrobněji vymezila roli makroregionálních strategií;

33. poukazuje na to, že výraznější územní rozměr strategie zohledňující specifika a odlišné úrovně rozvoje evropských regionů povede k větší sounáležitosti s jejími cíli na všech úrovních a zajistí lepší povědomí o cílech a dosavadních výsledcích, a to i díky přímému zapojení regionálních a místních orgánů a partnerů do plánování a provádění příslušných programů, jak je uvedeno v nařízení o strukturálních fondech; domnívá se také, že regiony potřebují kontinuální podporu prostřednictvím rozvoje inovativních finančních nástrojů, aby mohla být zachována jejich role v dosahování cílů Lisabonské strategie;

34. zdůrazňuje, že pro dosažení cílů strategie EU 2020 je důležitá znalost konkrétní situace, a to na místní i regionální úrovni; z tohoto důvodu považuje za nezbytné zajistit sdílené statistiky a kapacitu pro čtení ukazatelů také na místní a regionální úrovni;

35. poukazuje na to, že klíčovou úlohu při plnění cílů EU 2020 mají města; naléhavě vyzývá k tomu, aby byly při uplatňování priorit strategie EU 2020 brány v potaz jejich zkušenosti a jejich přínos, především pokud jde o změny klimatu, sociální integraci, demografický vývoj, investice do udržitelného ekonomického rozvoje, do energetiky, dopravy, vodo hospodářství, zdravotní péče, veřejné bezpečnost, atd.; souhlasí s navrhovanými závěry Rady, aby byly regiony zapojeny do budoucí strategie růstu a zaměstnanosti; vzhledem k tomu, že jakákoli strategie v této oblasti musí být prováděna ve spolupráci s regiony a městy, navrhuje, aby Komise a Rada vzaly v úvahu rady Výboru pro regiony týkající se strategie EU 2020;

36. očekává, že Komise předloží konkrétní návrhy pro dosažení součinnosti mezi politikou soudržnosti a stávajícími odvětvovými politikami v souladu s integrovaným přístupem; doporučuje racionalizaci cílů, nástrojů a administrativních postupů v souvislosti s programy a se sladěním délky programů týkajících se těchto politik;

37. je přesvědčen, že Unie by měla pokračovat ve využívání Fondu soudržnosti a strukturálních fondů, které uplatňují dobře zavedené a operační metody plnění, jako svých hlavních finančních mechanismů; domnívá se, že pro plnění cílů strategie EU 2020 není nezbytné vytvářet oddělené tematické fondy, a naopak se domnívá, že by měly být začleněny do politiky soudržnosti a politiky rozvoje venkova;

38. doporučuje, aby byl v budoucím regulačním rámci přijat zjednodušený přístup k čerpání ze strukturálních fondů; zdůrazňuje, že harmonizace pravidel a postupů, jakož i zohlednění příkladů osvědčených postupů, může vést ke zjednodušení systémů provádění a povzbudit potenciální příjemce k účasti na programech s finanční účastí EU;

39. doporučuje, aby Komise provedla výroční přezkum priorit strategie EU 2020 na základě výsledků získaných během jejího provádění a aby vzala v úvahu veškeré změny v původně předpokládaných podmínkách a vytyčila nové priority, které jsou úzce spjaty se změnami trvalé povahy na místní, regionální a globální úrovni;

40. vyzývá Komisi, aby Parlamentu co nejdříve předložila strukturovaný pracovní program pro provádění strategie a v budoucnu také jasná hodnocení provádění; dále vyzývá k vypracování jasného pracovního dokumentu, který nastaví vztah mezi strategií a politikou soudržnosti;

Čtvrtek, 20. května 2010

41. domnívá se, že Výbor pro regiony by prostřednictvím lisabonské monitorovací platformy měl i nadále pokračovat v monitorování skutečného pokroku budoucí strategie EU 2020 a že by členské státy měly být požádány o strukturované předkládání každoročních zpráv o pokroku, kterého bylo dosaženo;

*

* *

42. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Unie pro Středomoří

P7_TA(2010)0192

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o Unii pro Středomoří (2009/2215(INI))

(2011/C 161 E/19)

Evropský parlament,

- s ohledem na barcelonské prohlášení přijaté na evropsko-středomořské konferenci ministrů zahraničních věcí v Barceloně ve dnech 27. a 28. listopadu 1995, kterým bylo zřízeno evropsko-středomořské partnerství,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě a názvem „Barcelonský proces: Unie pro Středomoří“ (KOM(2008)0319),
- s ohledem na schválení Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří na zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 13. a 14. března 2008,
- s ohledem na vrcholnou schůzku Paříž pro Středomoří, která se konala v Paříži dne 13. července 2008,
- s ohledem na závěrečné prohlášení vzešlé ze schůze ministrů zahraničních věcí Unie pro Středomoří, která se konala dne 3. a 4. listopadu 2008 v Marseille,
- s ohledem na prohlášení předsednictva Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění (EMPA) z Paříže (12. července 2008), z Káhiry (22. listopadu 2009) a z Rabatu (22. ledna 2010),
- s ohledem na závěry zahajující schůze Evropsko středomořského shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM), která se konala dne 21. ledna 2010 v Barceloně,
- s ohledem na závěrečné prohlášení evropsko-středomořského summitu hospodářských a sociálních rad a obdobných institucí, který se konal dne 19. října 2009 v Alexandrii,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o středomořské politice Evropské unie, a zejména na usnesení ze dne 15. března 2007 ⁽¹⁾ a ze dne 5. června 2008 ⁽²⁾ a na své usnesení o Barcelonském procesu: Unie pro Středomoří dne 19. února 2009 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301 E, 13.12.2007, s. 210.

⁽²⁾ Úř. věst. C 285 E, 26.11.2009, s. 39.

⁽³⁾ Úř. věst. C 76 E, 25.3.2010, s. 76.